

Океан не випити до дна

Микола Руденко

Океан не випити до дна.
Вічність є одна, лише одна.

То чого ж я зморено тремчу,
Коли бачу спалену свічу?

Чом живу із відчуттям вини,
Коли хтось лягає до труни?..

Бо в ту мить померли всі дива:
Без людини вічність — удова.

Без людини Всесвіту нема —
Всюди тільки глухота німа.

То невже наш вік — мов куций лан,
І від кухля менший океан?..

Ні. не вірю! Вічність не вмира.
Як вона, душа моя стара.

І тому я зморено тремчу,
Коли бачу спалену свічу.